

Kat Mülkiyetinde Ana Gayrimenkulün Dış Cephesinde Yapılacak Boya, Bakım, Onarım ve Yenilik İşlerinin Hukuki Rejimi (KMK m. 19 ve m. 42 Çerçevesinde)

Av. Yalçın TORUN

Torun Hukuk Bürosu

Öz

Kat mülkiyetine tabi yapılarda ana gayrimenkulün dış cephesinde gerçekleştirilecek boya, bakım, onarım ve estetik-teknik yenilik işleri; mülkiyet hakkı ile ortak yaşam disiplini arasındaki en tartışmalı konulardan birini oluşturmaktadır. Bu çalışmada, Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkı ile AİHS Ek 1 No'lu Protokol m. 1'in sağladığı koruma çerçevesinde, 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanunu'nun 19. ve 42. maddelerinin uygulama alanı, karar yeter sayıları, Türk Medenî Kanunu'nun paylı mülkiyete ilişkin hükümleriyle ilişkisi, yönetim planının bağlayıcılığı ve Yargıtay içtihatları ışığında incelenmektedir. Çalışmada, aynı renkte yapılan bakım-onarım niteliğindeki boya işleri ile ana yapının mimari estetiğini değiştiren renk ve cephe düzenlemeleri arasındaki ayırım, karar nisabı bakımından farklı hukuki rejimlere tabi kılınmak suretiyle somutlaştırılmakta; genel gider kavramı ile arsa payı esaslı paylaşılma ilkesi bakımından uygulamada karşılaşılan sorunlara ilişkin çözüm önerileri sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler

Kat mülkiyeti, dış cephe boyası, KMK m. 19/2, KMK m. 42, yenilik ve ilave, karar yeter sayısı, yönetim planı, arsa payı, genel gider.

1. Giriş

Kat mülkiyeti, bir taşınmazın bağımsız bölümleri üzerinde ayrı ayrı, ortak yerlerinde ise arsa payı oranında kurulan karma bir mülkiyet rejimidir. Ana gayrimenkulün dış cephesi, 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanunu'nun (KMK) 4. maddesi anlamında açıkça ortak yer niteliğinde olup, bu alanda yapılacak her türlü müdahale tek bir malikin tasarrufuna bırakılmamış; kat malikleri kurulu kararı ile sıkı usul ve nisap şartlarına tabi kılınmıştır.

Mülkiyet hakkı, Anayasa'nın 35. maddesi ile güvence altına alınmış; hakkın kullanımının toplum yararına aykırı olamayacağı ve ancak kamu yararı amacıyla ve kanunla sınırlandırılabilmesi kabul edilmiştir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne Ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesi de mülkiyet hakkına aynı yönde koruma sağlamakta; ortak yaşam disiplini sağlamaya yönelik yasal sınırlamalar Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihadında meşru bir müdahale olarak kabul edilmektedir.

Bu çalışma, ana gayrimenkulün dış cephesinde yapılacak boya, bakım, onarım, renk değişikliği, ısı yalıtımı, mantolama ve benzeri estetik-teknik uygulamaların hukuki rejimini; Anayasa'dan yönetim planına kadar uzanan normatif hiyerarşi içinde, Yargıtay içtihatları ve doktrin görüşleri ile birlikte analiz etmeyi amaçlamaktadır.

2. Anayasal Çerçeve

Dış cephe uygulamalarına ilişkin hukuki rejimin anayasal dayanağı, Anayasa'nın 35. maddesinde düzenlenen mülkiyet hakkıdır. Bu maddeye göre herkes mülkiyet ve miras haklarına sahiptir; bu haklar ancak kamu yararı amacıyla ve kanunla sınırlandırılabilir. KMK m. 19 ve m. 42, her kat malikinin ana gayrimenkul üzerindeki bireysel tasarruf yetkisini ortak yaşam disiplini ile diğer maliklerin haklı menfaatleri lehine sınırlandıran hükümlerdir ve bu sınırlama Anayasa m. 35 ile öngörülen kanunilik şartını taşımaktadır.

AİHS Ek 1 No'lu Protokol m. 1, her gerçek ve tüzel kişinin mal ve mülk dokunulmazlığına saygı gösterilmesini hakkını güvence altına almakla birlikte; aynı hükmün ikinci paragrafı, devletlerin mülkiyetin kamu yararına uygun olarak kullanılmasını düzenlemek amacıyla gerekli gördükleri yasaları yürürlüğe koyma yetkisini saklı tutmaktadır. Kat mülkiyetine ilişkin düzenlemeler, bu saklı yetki kapsamında değerlendirilmekte; ortak yerlerde nisap kurallarına bağlı biçimde değişiklik yapılmasını öngören sınırlamalar hakkın özüne dokunan bir müdahale olarak görülmemektedir.

3. KMK Sistematiği İçinde Ortak Yer Kavramı ve Dış Cephenin Niteliği

Dış cephe, ana gayrimenkulün temeli, ana duvarları, tavan ve tabanları, avluları, bahçeleri, merdivenleri ile birlikte KMK m. 4/a bendi anlamında objektif olarak ortak yer sayılan unsurlardan biridir. Nitekim Yargıtay 20. Hukuk Dairesi'nin E. 2017/1150 K. 2018/222 T. 17.01.2018 sayılı kararında açıkça; dış cephenin ortak alan olduğu ve KMK m.

19/2 uyarınca ortak alanda yapılacak tesis, tadilat ve değişiklikler için kat maliklerinden izin ve muvafakat alınması gerektiği vurgulanmıştır. Bu yer üzerinde kat maliklerinin tek başına tasarruf yetkisinin bulunmadığı kabul edilmektedir.

Dış cephenin ortak yer olması iki temel sonucu beraberinde getirmektedir. Bunlardan ilki, bağımsız bölüm maliklerinin arsa payları oranında bu alanlar üzerinde mülkiyete sahip olması (KMK m. 16); ikincisi ise, ortak yerlerde yapılacak her türlü işin, KMK'nın öngördüğü usul ve nisap kuralları çerçevesinde kat malikleri kurulunun kararına bağlı tutulmasıdır (KMK m. 27). Bu sistematik, TMK m. 688 vd. hükümlerinde düzenlenen paylı mülkiyet rejimine benzer; ancak KMK'nın özel hükümleri, paylı mülkiyetin genel hükümlerine nazaran öncelikle uygulanır.

4. Yararlı Yenilik ve İlaveler Rejimi (KMK m. 42)

KMK m. 42/1 uyarınca kat malikleri, ana gayrimenkulün ortak yerlerinde kendi başlarına bir değişiklik yapamazlar; ortak yerlerin düzgün veya bunları kullanmanın daha rahat ve kolay bir hâle konulmasına veya bu yerlerden elde edilecek faydanın çoğaltılmasına yarayacak bütün yenilik ve ilaveler, kat maliklerinin sayı ve arsa payı çoğunluğu ile verecekleri karar üzerine yapılır. Hüküm, yararlı ve objektif olarak haklı görülen yenilikler bakımından nitelikli çoğunluk nisabı aramakta; çok zor ve masraflı yenilikler bakımından ise m. 42/2 gereğince rıza göstermeyen kat malikinin payından sorumlu tutulmaması kuralını benimsemektedir.

Yararlı yenilik kavramı; mevcut durumun ötesinde, ortak yerlerin kullanımında nesnel bir iyileştirme sağlamayı amaçlayan her türlü uygulamayı kapsar. Dış cephede yapılacak ısı yalıtımı, mantolama, çatı izolasyonu, cephe kaplaması değişikliği ve aynı renk devam etmekle birlikte cephenin genel olarak yenilenmesi bu kategoride değerlendirilir. Yargıtay 20. Hukuk Dairesi'nin E. 2018/2913 K. 2019/2489 T. 09.04.2019 sayılı kararında; dış cephe silikon sıva tamiri, dış cephe ve merdivenlerin boyanması gibi işlerin kat maliklerinin rızasına bağlı bulunduğu, tadilat projesine tüm kat maliklerinin rızasının alınıp alınmadığının araştırılması gerektiği belirtilmiştir.

5. Dış Cephede Renk Değişikliği ve KMK m. 19/2 Rejimi

KMK m. 19/2 hükmü, kat maliklerinden birinin bütün kat maliklerinin beşte dördünün (4/5) yazılı rızası olmadıkça ana gayrimenkulün ortak yerlerinde inşaat, onarım ve tesisler yaptıramayacağı gibi değişik renkte dış badana veya boya da yaptıramayacağını açıkça hükme bağlamıştır. Bu hüküm, 14.11.2007 tarihli ve 5711 sayılı Kanun'un 8. maddesiyle değiştirilmiş; önceki dönemin oy birliği arayan rejimi terk edilerek nitelikli çoğunluk sistemi benimsenmiştir.

Hükümün amacı, ana gayrimenkulün mimari durumunu, güzelliğini ve sağlamlığını titizlikle korumaya yönelik KMK m. 19/1'deki yükümlülüğün özgül bir uygulaması olarak, ana yapının estetik bütünlüğünü ve kimliğini korumaktır. Nitekim Yargıtay 18. Hukuk Dairesi'nin E. 2015/23121 K. 2016/4865 T. 23.03.2016 sayılı kararında, ortak yerlerde yapılacak tesislerin ve mimari projeye aykırı müdahalelerin KMK m. 19/2 uyarınca kat maliklerinin 4/5 çoğunluğunun kararı ile yapılabileceği açıkça ifade edilmiştir. Bu sebeple mevcut cephe renginin değiştirilmesi, dış badananın farklı tonlarda yapılması veya cepheye yeni renkler eklenmesi kat maliklerinin 4/5'inin yazılı rızasına tabidir; bu nisap, toplantıya katılanların değil, tüm kat maliklerinin sayısı üzerinden hesaplanır.

Öte yandan, KMK m. 19/2'nin son cümlesi, ortak yer ve tesislerdeki bir bozukluğun ana yapıya veya bağımsız bölüme zarar verdiğinin ve acilen onarılması gerektiğinin veya ana yapının güçlendirilmesinin zorunlu olduğunun mahkemece tespit edilmiş olması hâlinde bu işlerin projesine ve tekniğine uygun biçimde yapılmasında kat maliklerinin rızasının aranmayacağını öngörmektedir. Bu hüküm, özellikle 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun kapsamında yapılacak güçlendirme çalışmaları bakımından önem taşımaktadır.

6. Bakım-Onarım ile Renk Değişikliği Arasındaki Ayrım ve Karar Nisapları

Uygulamada en çok tartışılan mesele, dış cephenin boyanması işleminin KMK m. 42 kapsamında yararlı yenilik mi, yoksa KMK m. 19/2 kapsamında değişik renkte boya yaptırmayı sayılacağıdır. Yargıtay'ın istikrarlı içtihadına göre, dış cephenin mevcut renginin korunarak boyanması bakım-onarım niteliğindedir; bu iş için kat malikleri kurulunun KMK m. 30 ve m. 42 uyarınca sayı ve arsa payı çoğunluğu (yarıdan fazla) ile karar alması yeterlidir.

Buna karşılık dış cephe rengi değiştirilecekse, sözgelimi açık renkten koyu renge geçiş yapılacak veya cepheye farklı renk tonları eklenecekse, alınacak karar KMK m. 19/2 kapsamında değerlendirilir ve bütün kat maliklerinin 4/5'inin yazılı rızasına bağlanır. Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun E. 2013/774 K. 2022/786 T. 31.05.2022 sayılı kararında da, ortak alanda yapılan inşaat ve imalatlara ilişkin Kat Mülkiyeti Kanunu'nun 19/2. maddesi uyarınca tüm kat maliklerinin beşte dördünün çoğunluğunun aranması gerektiği hüküm altına alınmıştır. Bu nisap, olağan karar yeter sayılarından farklıdır; bu nedenle genel kurul toplantısı ikinci toplantı olsa bile KMK m. 19/2, 34, 41, 42 ve 44'teki özel nisaplar için toplantı yeter sayısının değil, özel karar nisabının sağlanması gerekir.

Genel kurul kararında, yapılacak dış cephe boyasının mevcut renk ile aynı olup olmadığı açıkça yer almalıdır; aksi hâlde kararın eksik olduğu ve iptale tabi bulunduğu kabul edilmelidir. Nitekim kat malikleri kurulu kararının hangi nisap ile alındığı belirtilmemişse ve renk değişikliği içerip içermediği anlaşılamiyorsa, karar KMK ve yönetim planına uygun biçimde alınmış sayılamaz.

7. Yönetim Planının Bağlayıcılığı ve İlave Sınırlamalar

KMK m. 28/1, yönetim planının ana gayrimenkulün yönetim tarzını, kullanma maksat ve şeklini, yönetici ve denetçilerin alacakları ücreti ve yönetime ait diğer hususları düzenleyen, bütün kat maliklerini bağlayan bir sözleşme hükmünde olduğunu kabul etmektedir. Yönetim planında hüküm bulunmayan hâllerde, ana gayrimenkulün yönetiminden doğacak anlaşmazlıklar KMK ve genel hükümlere göre çözümlenir (KMK m. 28/2).

Yönetim planında, KMK m. 19/2'ye paralel biçimde veya daha da sıkı şekilde dış cephe boyası, renk ve benzeri konularda oy birliği aranması kararlaştırılabilir. Böyle bir düzenleme bulunması hâlinde, özel hüküm niteliğindeki yönetim planı kuralı uygulanır ve kat malikleri kurulu, yönetim planındaki nisapla bağlı olur. Kanunun emredici hükümlerine aykırı olmadığı sürece yönetim planının öngördüğü daha yüksek nisap geçerli kabul edilmelidir. İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 6. Hukuk Dairesi'nin E. 2017/2443 K. 2018/832 T. 09.05.2018 sayılı kararında da KMK m. 19/1'deki ana gayrimenkulün bakımı ve mimari durumu ile güzelliğini koruma yükümlülüğünün hem yasa hem de yönetim planı düzenlemesi ile birlikte değerlendirilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

8. Toplantı ve Karar Yeter Sayıları (KMK m. 30-34)

KMK m. 30/1, kat malikleri kurulunun kat maliklerinin sayı ve arsa payı bakımından yarısından fazlasıyla toplanacağını ve oy çokluğuyla karar vereceğini düzenlemektedir. İlk toplantıda yeter sayı sağlanamazsa, ikinci toplantıda toplantı nisabı aranmaksızın toplantıya katılanların oy çokluğu ile karar alınabilir (m. 30/3).

Ancak KMK m. 19/2, m. 34, m. 41, m. 42 ve m. 44'te öngörülen özel nisaplar bakımından durum farklıdır. Bu maddelerde öngörülen işler ve seçimler, ikinci toplantı yapılmış olsa dahi ancak ilgili maddelerdeki özel çoğunluğun sağlanması hâlinde karara bağlanabilir. Başka bir deyişle ikinci toplantı kuralı, özel nisap kurallarını yumuşatmaz; 4/5 rızayı arayan KMK m. 19/2 bakımından daima bu nisabın aranması gerekir.

İptal davası bakımından ise KMK m. 33/1, toplantıya katılan ve aykırı oy kullanan her kat maliki için karar tarihinden, toplantıya katılmayan kat maliki için kararı öğrenme tarihinden itibaren bir aylık ve her hâlde karar tarihinden itibaren altı aylık hak düşürücü süreler öngörmektedir. Kararın yok ya da mutlak butlanla hükümsüz sayıldığı hâllerde süre koşulu aranmaz.

9. Giderlerin Paylaştırılması ve Arsa Payı Esası (KMK m. 20)

Dış cephe boyası, bakımı ve onarımı için yapılacak harcamalar, KMK m. 20/1-b bendi kapsamında ana gayrimenkulün sigorta primleri, bakımı, koruması, onarımı ve yönetim giderleri gibi genel giderler arasında yer alır. Bu bent uyarınca kat malikleri, aksine sözleşme olmadıkça, anılan giderlere kendi arsa payı oranında katılmakla yükümlüdür.

Bu itibarla, dış cephe boyası için yapılacak harcamanın daire başına eşit olarak paylaştırılması KMK m. 20'ye ve yönetim planında arsa payı esası öngörülmüş ise yönetim planına aykırıdır. Arsa payları farklı olan bağımsız bölümlerde bu yöndeki bir karar, arsa payı yüksek olan malikler yönünden menfaat ihlali doğurmayabilirse de, arsa payı düşük olan malikler yönünden hukuka aykırılığı sebebiyle KMK m. 33 çerçevesinde iptal sebebidir.

10. Yargıtay İçtihatlarının Değerlendirilmesi

Yargıtay, kat mülkiyeti uyuşmazlıklarını uzun yıllar 18. Hukuk Dairesi, 2016 sonrasında ise 20. Hukuk Dairesi aracılığıyla görmüştür. Dış cephe boyası konusundaki

yerleşik içtihadta üç ana ilke belirgindir: birincisi, dış cephe ve cephe üzerindeki unsurlar ortak yer niteliğindedir (20. HD., E. 2017/1150 K. 2018/222 T. 17.01.2018); ikincisi, aynı renkte bakım-onarım niteliğindeki boya işleri için KMK m. 30 ve m. 42 kapsamında sayı ve arsa payı çoğunluğu yeterlidir; üçüncüsü, renk değişikliği ve mimari projeye aykırı müdahale içeren dış cephe boyları KMK m. 19/2 kapsamında 4/5 yazılı rızaya tabidir (18. HD., E. 2015/23121 K. 2016/4865 T. 23.03.2016; 20. HD., E. 2018/2913 K. 2019/2489 T. 09.04.2019).

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu E. 2013/774 K. 2022/786 T. 31.05.2022 sayılı kararında, ortak alanda yapılan inşaat ve imalatlarda 4/5 çoğunluk aranması gerektiği ilkesini daire kararlarındaki yönü güçlendirmiş; ana gayrimenkulün dış cepheleri dahil mimari proje ile tespit edilen yerlerin bağımsız bölümler dışında kat maliklerinin rızası alınmadan değiştirilemeyeceğini ortaya koymuştur. Benzer biçimde İstanbul BAM 36. HD., E. 2018/1321 K. 2020/1852 T. 17.11.2020 kararında dış cephede yapılan reklam nitelikli cam giydirme ve tabela uygulamalarının bütün kat maliklerinin rızasına bağlı olduğu hüküm altına alınmıştır.

Yargıtay, genel kurul kararında yapılacak boya işinin aynı renkte mi yoksa renk değişikliği içerip içermediği açıkça belirtilmemişse, kararın bu yönü ile eksik ve yasaya aykırı olduğunu; KMK ve yönetim planına uygun alınmış bir karar bulunmadığını istikrarla kabul etmiştir. Aynı şekilde boya ve onarım masraflarının kat maliklerine arsa payı oranında paylaşılması gerekirken eşit bedel üzerinden paylaşılmasının da yasaya ve yönetim planına aykırılık oluşturduğu belirtilmektedir.

11. Acil Onarım ve Güçlendirme İstisnası

KMK m. 19/2 son cümlesi, ortak yer ve tesislerdeki bir bozukluğun ana yapıya veya bir bağımsız bölüme zarar verdiği ve acilen onarılması gerektiğinin veya ana yapının güçlendirilmesinin zorunlu olduğunun mahkemece tespit edilmiş olması hâlinde, bu işlerin projesine ve tekniğine uygun yapılması bakımından kat maliklerinin rızasının aranmayacağını öngörmektedir. Bu istisnanın uygulanabilmesi için mahkeme tespiti şart olup; salt bilirkişi raporu veya teknik rapor yeterli değildir.

6306 sayılı Kanun çerçevesinde riskli yapı tespit edilmiş olması hâlinde de uygulanan özel rejim kapsamında ana yapının güçlendirilmesi ya da yıkılarak yeniden yapılması

bakımından kanunun öngördüğü çoğunluklar geçerlidir; bu durumda KMK m. 19/2'deki 4/5 rıza aranmaz.

12. Doktrindeki Görüşler

Doktrinde baskın görüş, KMK m. 19 ve m. 42'nin birbirinden farklı amaçlara hizmet ettiği yönündedir. KMK m. 42 yararlı yeniliklere, m. 19/2 ise ana yapının mimari kimliğini etkileyen işlere ilişkindir. Bu sebeple aynı renk üzerinde yapılan bakım-onarım işleri m. 42'ye, renk değişikliği ise m. 19/2'ye tabi tutulmalıdır. Karşı görüşte olan bir kısım yazarlar ise her türlü dış cephe müdahalesinin güzellik ve sağlamlığı korumak kapsamında m. 19/2'ye tabi tutulması gerektiğini ileri sürmektedir.

Uygulama sorunları bakımından doktrinde özellikle üç konu tartışılmaktadır: ilki, renk değişikliğinin objektif olarak nasıl tespit edileceği (pantone ölçümü, cephe kartelası, benzer ton kıyaslaması); ikincisi, yönetim planında yer alan daha sıkı rıza kurallarının KMK m. 19/2 ile ilişkisi; üçüncüsü ise 6306 sayılı Kanun kapsamındaki güçlendirme işlemlerinde KMK hükümlerinin uygulama alanı daralması nedeniyle ortaya çıkan koordinasyon sorunudur.

13. Sonuç

Ana gayrimenkulün dış cephesinde yapılacak müdahalelerin hukuki rejimi, mülkiyet hakkının ortak yaşam disiplini ile dengelenmesini gerektiren çok katmanlı bir yapı arz etmektedir. Anayasa m. 35 ve AİHS Ek 1 No'lu Protokol m. 1 ile güvence altına alınan mülkiyet hakkı, KMK m. 19 ve m. 42 ile kanun düzeyinde, yönetim planı düzenlemeleriyle de sözleşmesel düzeyde sınırlandırılmakta; kararlar sayı ve arsa payı esaslı bir çoğunluk sistemine bağlanmaktadır.

Dış cephenin aynı renkte boyanması bakım-onarım niteliğinde olup KMK m. 42 uyarınca sayı ve arsa payı çoğunluğu ile karara bağlanabilirken, renk değişikliği içeren işler KMK m. 19/2 uyarınca tüm kat maliklerinin 4/5'inin yazılı rızasını gerektirmektedir. Genel kurul kararının hangi nitelikte iş için alındığı, hangi renk üzerinden karar verildiği, hangi nisapla alındığı ve giderin arsa payı oranında mı yoksa eşit mi paylaştırıldığı kararda açıkça gösterilmelidir; aksi hâlde karar KMK m. 33 kapsamında iptal edilmeye elverişli hâlde gelir.

Çözüm önerisi olarak, yönetim planlarında dış cephe boyası, renk kartelası ve gider paylaşımı konularının ayrıntılı biçimde düzenlenmesi, genel kurul çağrılarında renk örneği ve

pantone kodunun eklerle sunulması, kararların renk değişikliği içerip içermediği konusunda açık ibare taşması ve giderlerin daima arsa payı esasına göre paylaştırılması isabetli olacaktır. Bu yaklaşım, KMK m. 19 ve m. 42'nin getirdiği koruma rejimini fiili düzeyde etkin kılacak; ortak yaşam disiplini ile bireysel mülkiyet hakkı arasındaki hassas dengeyi koruyacaktır.

Kaynakça

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası (1982), R.G. 09.11.1982, S. 17863 (Mükerrer).

İnsan Hakları ve Temel zgrlklerin Korunmasına İlişkin Sözleşme'ye Ek 1 No'lu Protokol.

634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanunu, R.G. 02.07.1965, S. 12038.

5711 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun, R.G. 28.11.2007.

4721 sayılı Türk Medenî Kanunu, R.G. 08.12.2001, S. 24607.

6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun, R.G. 31.05.2012, S. 28309.

Yargı Kararları (Lexpera üzerinden doğrulanmıştır)

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, E. 2013/774, K. 2022/786, T. 31.05.2022.

Yargıtay 20. Hukuk Dairesi, E. 2017/1150, K. 2018/222, T. 17.01.2018.

Yargıtay 20. Hukuk Dairesi, E. 2018/2913, K. 2019/2489, T. 09.04.2019.

Yargıtay 18. Hukuk Dairesi, E. 2015/23121, K. 2016/4865, T. 23.03.2016.

İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 36. Hukuk Dairesi, E. 2018/1321, K. 2020/1852, T. 17.11.2020.

İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 6. Hukuk Dairesi, E. 2017/2443, K. 2018/832, T. 09.05.2018.